

در پنجمین سالگرد قتل های زنجیره ی سیاسی

ایستاده ایم تا داد ستانیم

تاریخ ۲۵ ساله اخیر میهنمان پاییزهای ۷۷ بسیاری را از سر گذرانده است. فصولی خونین که آزادی خواهان و دگراندیشان با نثار جان خویش در دفاع از آزادی و دموکراسی، نام های بزرگشان را به ثبت رسانده اند. نام هایی که سرمایه های دونسل از بهترین فرزندگان این خاک بوده است.

حاکمیت سیاه جمهوری اسلامی نه تنها برای تضمین بقای عمر ننگین اش هزاران جوخه دار و میدان های تیر و شکنجه گاه و زندان را از خون مبارزان آزادیخواه و اندیشه ورزان و دموکرات ها رنگین نموده بلکه با این کشتارها می خواهد انتقام تاریخی جهل و جنایت را از خرد و آگاهی بگیرد.

اول مهرماه سال ۷۷ حمید حاجی زاده، شاعر در خانه اش در کرمان به ضرب ۲۷ ضربه کارد به قتل می رسد و پسر ده ساله اش کارون نیز در کنارش سلاخی می گردد. این چنین کشتار بی رحمانه ای نشان از دور تازه ای از نابودی روشنفکران می داد. کشتاری مشابه سال های ۷۲ تا ۷۵ که سعیدی سیرجانی، تفتی، برازنده، برقی، ملازاده، زهی، صیاد، ربیعی، فرساد، دیباج، میکائیلیان، مجد و ده ها نفر دیگر مشمول احکام مرگ مراجع خاکستری گشته و کماندو های مرگ رژیم آنان را در کوچه و خیابان ربوده و وحشیانه به قتل رساندند.

احمد میرعلایی، غفارحسینی، احمد تفضلی، ابراهیم زال زاده نیز که گوش به تهدیدها و نصایح عالی جنابان نسپرده بودند، فرمان قتل شان صادر و به اجرا درآمد.

کشتار اما هم چنان ادامه یافت. ۲۸ آبان ماه مجید شریف مفقود و به قتل می رسد. در ۴ آذرماه جسدش در پزشکی قانونی از سوی خانواده اش شناسایی می شود. ۳۰ آبان ماه داریوش فروهر و پروانه اسکندری در خانه مسکونی شان در تهران کاردآجین می کردند. در آذرماه پیروز دوانی و یکی از هم فکانش به نام رستمی مفقود می شوند. رستمی در ۸ آذرماه در همدان به قتل می رسد و جسد پیروز هنوز پیدا نشده است. چهار روز بعد در ۱۲ آذرماه محمد مختاری ربوده شد و روز جمعه ۱۳ آذرماه جسدش در شهری پیدا می شود. در ۱۸ آذرماه محمد جعفر پوینده ربوده و جسدش در بادامک شهریار شناسایی می گردد.

این ترورها با خشم و نفرت وسیع آزاداندیشان کشورمان مواجه شد و امواجی از همبستگی نیروهای ترقی خواه سراسر جهان را برانگیخت. طنین این اعتراضات، رژیم را به عقب نشینی واداشت. گرچه روند کشتار در آن مقطع متوقف شد، اما آمران و عاملان این جنایت ها، همچنان بر اریکه قدرت ماندند، تا دادخواهان شجاعی چون ناصر زرافشان، وکیل خانواده قربانیان را به بند کشند. با این خیال که توطئه سرکوب گری مقامات اصلی رژیم بیش از این برملا نگردد. اما امروز پس از پنج سال به جرئت می توان ادعا کرد که کمتر کسی در نقش مستقیم علی خامنه ای، رهبر جمهوری اسلامی و هاشمی رفسنجانی، عالی جناب در سایه، در مجموعه این قتل ها شکی داشته باشد.

کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی، ضمن همدردی با خانواده های قربانیان و همه آزاداندیشان، بار دیگر نیروهای ترقی خواه را به مبارزه متحدانه برای به محاکمه کشاندن سران جنایت کار جمهوری اسلامی، فرا می خواند.

ایمان داریم که ایستادگی ما برای داد، بنیان بیداد را بر خواهد افکند.

کمیته اتحاد عمل برای دموکراسی

مشکل از: حزب دموکرات کردستان ایران / سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران / سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

۸ آذرماه ۱۳۸۲ / ۲۹ نوامبر ۲۰۰۳